

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 712/2020
22.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела примање мита у помагању из члана 367. став 1. у вези члана 35. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Вићентија Даријевића и захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Крста Бобота, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К 57/17 од 23.09.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 106/20 од 26.05.2020. године, у седници већа одржаној 22.09.2020. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Вићентија Даријевића и захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Крста Бобота, поднети против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К 57/17 од 23.09.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 106/20 од 26.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину К 57/17 од 23.09.2019. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела примање мита у помагању из члана 367. став 1. у вези члана 35. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци коју ће издржати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, на начин како је то прописано Законом о извршењу ванзаводских санкција и мера, уз урачунавање временаведеног у притвору од 06.11.2015. до 24.11.2015. године, а окривљени ББ је оглашен кривим због извршеног кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године која ће се извршити у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, на начин како је то прописано Законом о извршењу ванзаводских санкција и мера, уз урачунавање временаведеног у притвору од 06.11.2015. до 24.11.2015. године. Од окривљеног ББ је, у смислу члана 367. став 7. КЗ, одузет примљени поклон у износу од 1.000 евра, те су окривљени обавезани да суду плате паушал док трошкова кривичног поступка није било.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 106/20 од 26.05.2020. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Зрењанину преиначена је првостепена

пресуда, само у делу одлуке о казни тако што је Апелациони суд у Новом Саду окривљеног АА због извршеног кривичног дела примање мита у помагању из члана 367. став 1. у вези члана 35. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом осудио на казну затвора у трајању од девет месеци која ће се извршити у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора по одредбама Закона о извршењу ванзаводских санкција и мера, уз урачунавање временаведеног у притвору од 06.11.2015. до 24.11.2015. године, док је окривљени ББ због извршеног кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. КЗ, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом осуђен на казну затвора у трајању од две године у коју му је урачунато времеведено у притвору од 06.11.2015. до 24.11.2015. године, те му је изречена мера безбедности забране вршења позива, делатности и дужности самосталног царинског инспектора - ревизора у Министарству финансија Републике Србије у трајању од три године, с'тим да се времеведено у затвору не урачунава у време трајања изречене мере, док су жалбе окривљеног АА, браниоца окривљеног ББ и браниоца окривљених АА и ББ, одбијене као неосноване, а побијана пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтеве за заштиту законитости су поднели:

- бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Вићентије Даријевић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев као основан те да укине другостепену пресуду и предмет врати на поновни поступак и одлуку органу поступка или да преиначи другостепену пресуду тако што ће окривљене АА и ББ ослободити од оптужбе, као и да одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи;

- бранилац окривљеног ББ, адвокат Крсто Бобот, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) и став 2. и 4. ЗКП у вези са чланом 438. став 2. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да укине побијане пресуде те да предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, али пред потпуно измењеним већем као и да одреди да се одложи извршење правноснажне пресуде до доношења одлуке о захтеву.

Врховни касациони суд је доставио примерке захтева за заштиту законитости бранилаца окривљених Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета са одлукама против којих су захтеви за заштиту законитости поднети, па је нашао:

Захтеви за заштиту законитости нису основани.

Поднетим захтевима бранилаца окривљених, адвоката Вићентија Даријевића и Крста Бобота се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, уз образложење да се побијане правноснажне пресуде заснивају на недозвољеном доказу. Одбрана налази да је сав доказни материјал прикупљен у току истраге о комуникацији окривљеног ББ и наводно оштећеног ВВ, као и доказни материјал о њиховим састанцима, који је изведен као доказ на главном претресу и на којем се заснивају побијане пресуде, прикупљен без основа и без одлуке надлежног

суда, с`обзиром на то да је прикупљен на начин који није био предвиђен наредбом судије за претходни поступак Вишег суда у Зрењанину Кпп Пов 152/15 од 02.09.2015. године којом је одређен тајни надзор комуникације према окривљеном ББ која се обављала путем телефона или других техничких средстава, као и тајно праћење и снимање окривљеног ради откривања контаката или комуникације на јавним местима и местима на којима је приступ ограничен или у просторијама, осим у стану, ради утврђивања истовестности лица или лоцирања лица и ствари који је прекинут наредбом судије за претходни поступак Вишег суда у Зрењанину Кпп Пов 152/15 од 10.11.2015. године. Одбрана налази да је током читавог времена спровођења мере према окривљеном ББ, ВВ био упознат да се њихови контакти прате и снимају од стране радника МУП-а, при чему је био активно укључен у оперативни рад полиције и свесно наводио окривљеног ББ на извршење кривичног дела тј. у ствари он је симуловао давање и примање мита због чега је, по ставу одбране, полиција фактички спроводила посебну доказну радњу симулованог посла која је предвиђена члановима 174. до 177. ЗКП, али без наредбе судије за претходни поступак, која је обавезна у смислу члана 175. ЗКП, из чега произлази да су сви ти докази незаконито прибављени.

Врховни касациони суд изнете наводе у захтеву бранилаца окривљених, адвоката Вићентија Даријевића и Крста Бобота, оцењује као неосноване, а како је ова битна повреда одредаба кривичног поступка на идентичан начин истицана и у поступку по редовном правном леку, Врховни касациони суд прихватајући разлоге жалбеног суда, дате на страни 4 и 5 другостепене пресуде као довољне, аргументоване и јасне, на исте упућује у смислу члана 491. став 2. ЗКП.

Надаље, наредбом судије за претходни поступак Вишег суда у Зрењанину Кпп Пов 152/15 од 02.09.2015. године одређен је тајни надзор комуникације и тајно праћење и снимање према ББ због постојања основа сумње да је учинио и да припрема кривично дело примање мита из члана 367. КЗ и према АА због постојања основа сумње да је учинио и да припрема кривично дело примање мита у помагању из члана 367. у вези члана 35. КЗ, у односу на означене бројеве телефона, које мере могу трајати три месеца, а извршиће их МУП РС ПУ Зрењанин ОКП.

Дакле, посебне доказне радње тајни надзор комуникације и тајно праћење и снимање, су одређене наредбом надлежног суда, у складу са одредбама члана 166, 167, 171. и 172. ЗКП, које регулишу ове доказне радње, које су затим и спроведене у складу са одредбама члана 168. став 1. и 173. став 1. ЗКП којима је прописано да: „наредбу из члана 167. став 1. и члана 172. став 1. ЗКП извршава полиција, Безбедносно-информативна агенција или Војнобезбедносна агенција“, у конкретном случају извршење наредбе је поверено Полицијској управи Зрењанин, док о самом начину спровођења и врсти оперативно-техничких мера који ће бити предузете у циљу спровођења одређених мера: тајног надзора комуникације и тајног праћења и снимања, у сваком конкретном случају, одлучује орган који их спроводи, у складу са својим овлашћењима, као што је то учињено у овом случају.

Из наведених разлога, супротни наводи у захтевима бранилаца окривљених да су побијане правноснажне пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, су оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с. р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с. р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић